

พยางค์ และ คำ

นำเสนอเมื่อ : 7 มิ.ย. 2565

พยางค์

พยางค์ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆ จะมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้ พยางค์ประกอบด้วย เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และอาจมีเสียงตัวสะกดด้วย เช่น

มา ม เป็นเสียงพยัญชนะต้น+า เป็นเสียงสระ+เสียงวรรณยุกต์สามัญ

บ้าน บ เป็นเสียงพยัญชนะต้น+า เป็นเสียงสระ+น เป็นเสียงตัวสะกดแม่กน+เสียงวรรณยุกต์โท

พยางค์มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เสียงพยัญชนะต้น
2. เสียงสระ
3. เสียงวรรณยุกต์
4. เสียงสะกด

เสียงพยัญชนะต้น

คือ เสียงที่เปล่งออกมาก่อน บางคำจะเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว บางคำจะเป็นเสียงพยัญชนะควบกล้ำก็ได้ เช่น อ่าง (พยัญชนะต้น คือ อ) ลิฟท์ (พยัญชนะต้น คือ ล) ดาว (พยัญชนะต้น คือ ด) คลอง (พยัญชนะต้น คือ คล) ไกร (พยัญชนะต้น คือ กร) ขวาน (พยัญชนะต้น คือ ขว) เป็นต้น

เสียงสระ

คือ เสียงที่เปล่งตามติดมากับเสียงพยัญชนะ เช่น งา (เสียงสระ อา) ชล (เสียงสระ โอะ) เสีย (เสียงสระ เอีย) เกาะ (เสียงสระ เอาะ) เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์

คือ เสียงที่เปล่งออกมาพร้อมกับเสียงสระ เพื่อให้มีระดับเสียงสูงต่ำต่างกันไป เช่น ใหญ่ (เสียงวรรณยุกต์ เอก) เพื่อ (เสียงวรรณยุกต์ โท) สี (เสียงวรรณยุกต์จัตวา) เป็นต้น

พยางค์ การที่เราเปล่งเสียงออกมาจากลำคอครั้งหนึ่ง ๆ นั้น เราเรียกเสียงที่เปล่งออกมาว่า “พยางค์” แม้ว่าเสียงที่เปล่งออกมาจะมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ตาม เช่น เราเปล่งเสียง “สุ” ถึงแม้จะไม่รู้ความหมายหรือไม่รู้เรื่องเราก็เรียกว่า 1 พยางค์ หากเราเปล่งเสียงออกมาอีกครั้งหนึ่งว่า “กร” จะเป็น “สุกร” จึงจะมีความหมาย คำว่า “สุกร” ซึ่งเปล่งเสียง ๒ ครั้ง เราก็ถือว่า มี 2 พยางค์ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งเดียวมีความหมาย เช่น นา หมายถึง ที่ปลูกข้าว เสียงที่เปล่งออกมาว่า “นา” นี้เป็น 1 พยางค์

พยางค์ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง จะมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ตาม ถ้าเปล่งเสียงออกมา 1 ครั้ง ก็เรียก 1 พยางค์ สองครั้งก็เรียก 2 พยางค์ พยางค์เกิดจากการเปล่งเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ออกมาพร้อม ๆ กัน

พยางค์ที่มีความหมายอาจจะเป็นพยางค์เดี่ยวหรือหลายพยางค์ก็ได้

พยางค์แต่ละพยางค์จะต้องมีส่วนประกอบ 3 ส่วนขึ้นไป คือ สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ การประกอบสระ พยัญชนะและวรรณยุกต์เข้าเป็นพยางค์เรียกว่า การประสมอักษรมี 4 วิธี คือ

1. การประสมสามส่วน คือ การประกอบพยางค์ด้วยพยัญชนะต้น สระ และวรรณยุกต์ เช่น **ภา** มีองค์ประกอบ คือ 1) พยัญชนะต้น คือ ก 2) สระ อา 3) วรรณยุกต์ เสียงสามัญไม่มีรูป

2. การประสมสี่ส่วน คือ การประสมพยางค์ด้วยพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้ายพยางค์หรือ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ เช่น **เกิด** มีองค์ประกอบคือ 1) พยัญชนะต้น ก 2) สระ เออ 3) วรรณยุกต์ เสียงเอกไม่มีรูป 4) ตัวสะกด ด

3. การประสมสี่ส่วนพิเศษ คือ การประกอบพยางค์ด้วยพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้ายพยางค์ที่ไม่ออกเสียงหรือตัวการันต์ และวรรณยุกต์ เช่น **เลห** มีองค์ประกอบ คือ 1) พยัญชนะต้น ล 2) สระ เอ 3) วรรณยุกต์ เสียงโท 4) ตัวการันต์ ห

4. การประสมห้าส่วน คือ การประกอบพยางค์ด้วยพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้ายพยางค์หรือตัวสะกด พยัญชนะท้ายพยางค์ที่ไม่ออกเสียง หรือตัวการันต์ และวรรณยุกต์ เช่น

สรุป โครงสร้างของพยางค์

พยางค์ = เสียงพยัญชนะ + เสียงสระ + เสียงวรรณยุกต์

คำ

คำ คือเสียงที่เปล่งออกมามีความหมาย จะมีกี่พยางค์ก็ได้ เช่น

นา มี 1 พยางค์

อ่านว่า นา หมายถึงพื้นที่ราบทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ

นาวา มี 2 พยางค์

อ่านว่า นา-วา หมายถึง เรือ

นาฬิกา มี 3 พยางค์

อ่านว่า นา-ลิ-กา หมายถึง เครื่องบอกเวลา

นาฏดนตรี มี 4 พยางค์

อ่านว่า นา-ตะ-ดณ-ตรี หมายถึง ลิเก

นาวิกโยธิน มี 5 พยางค์

อ่านว่า นา-วิก-กะ-โย-ทิน หมายถึง ทหารเรือฝ่ายบก

ขอบคุณที่มาจาก [ทูลูกปัญญ ,www.tutorferry.com/](http://www.tutorferry.com/)